

حقوق بشر در ایران و اسرائیل
از منظر نهادهای حقوق بشری سازمان ملل متحد
(۱۹۹۳-۲۰۱۷)

www.ketab.ir

تصنیف:

دکتر مجید بزرگمهری، دانشیار دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

حمید جان نثار ملکوتی بیجارپسی، دانش‌آموخته‌ی ارشد روابط بین‌الملل

سرشناسه	بزرگمهری، مجید، ۱۳۴۲ -
عنوان و نام پدیدآور	حقوق بشر در ایران و اسرائیل از منظر نهادهای حقوق بشری سازمان ملل متحد (۱۹۹۳ - ۲۰۱۷) / تصنیف مجید بزرگمهری، حمید جان نثار ملکوتی بیجارسی.
مشخصات نشر	قزوین: دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، انتشارات، ۱۳۹۹.
مشخصات ظاهری	۲۹۲ ص.
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۶۸۹۸۲۷-۰
وضعیت فهرست نویسی	فیا
موضوع	حقوق بشر -- مطالعات تطبیقی
موضوع	Human rights -- Comparative studies
موضوع	حقوق بشر -- ایران
موضوع	Human rights -- Iran
موضوع	حقوق بشر -- اسرائیل
موضوع	Human rights -- Israel
شناسه افزوده	جان نثار ملکوتی بیجارسی، حمید، ۱۳۴۶ -
شناسه افزوده	دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره). انتشارات
رده بندی کنگره	JC۵۷۱
رده بندی دیویی	۳۴۱/۴۸
شماره کتابشناسی ملی	۶۱۷۲۰۹۶

عنوان : حقوق بشر در ایران و اسرائیل از منظر نهادهای حقوق بشری سازمان

ملل متحد (۲۰۱۷-۱۹۹۳)

تصنیف : مجید بزرگمهری و حمید جان نثار ملکوتی بیجارسی

ویراستار ادبی : سوسن مافی

ناظر فنی : حمید کلهر

شابک : ۹۷۸-۶۲۲-۶۸۹۸-۲۷-۰

نوبت چاپ : اول ۱۳۹۹

قیمت : ۴۰ هزار تومان

شمارگان : ۵۰۰ جلد

ناشر : انتشارات دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)

قزوین، دانشگاه بین‌المللی امام خمینی (ره)، تلفن ۰۲۸ - ۳۳۹۰۱۴۲۶

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

مسئولیت حقوقی و قانونی محتوای کتاب بر عهده صاحبان اثر است

فهرست مطالب

.....	مقدمه	۱
.....	فصل نخست: کلیات بحث حقوق بشر	۹
.....	بخش اول: چیستی حقوق بشر	۹
.....	بهره‌ی نخست: تعریف حقوق بشر	۹
.....	بهره‌ی دوم: تبیین مفهوم حقوق بشر	۱۰
.....	بخش دوم: توسعه‌ی تاریخی حقوق بشر	۱۳
.....	بهره‌ی سوم: از پیدایش تا جنگ جهانی دوم	۱۳
.....	بهره‌ی چهارم: از جنگ جهانی دوم تا هزاره‌ی جدید	۱۶
.....	بهره‌ی پنجم: نسل‌های حقوق بشر	۲۰
.....	فصل دوم: حقوق بشر در نظام ملل متحد	۲۳
.....	بخش نخست: در منشور ملل متحد	۲۳
.....	بهره‌ی نخست: منشور بین‌المللی حقوق بشر	۲۵
.....	۱. اعلامیه‌ی جهانی حقوق بشر	۲۵
.....	۲. میثاق بین‌المللی حقوق مدنی و سیاسی	۲۶
.....	۳. میثاق بین‌المللی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی	۲۷
.....	بهره‌ی دوم: کنوانسیون منع و مجازات دسته جمعی (ژنوساید)	۲۹
.....	بهره‌ی سوم: کنوانسیون بین‌المللی محو هرگونه تبعیض نژادی	۳۰
.....	بهره‌ی چهارم: کنوانسیون بین‌المللی منع و مجازات جرم نژاد پرستی (آپارتاید)	۳۰
.....	بهره‌ی پنجم: کنوانسیون منع شکنجه و رفتار یا مجازات خشن، غیرانسانی یا تحقیرکننده	۳۱
.....	بهره‌ی ششم: کنوانسیون رفع تبعیض علیه زنان	۳۲

۳۳	بهره‌ی هفتم: کنوانسیون حقوق کودک
۳۴	بهره‌ی هشتم: حقوق بین‌الملل بشر دوستانه
۳۶	بخش دوم: ساختارهای حقوق بشری سازمان ملل متحد
۳۶	بهره‌ی نهم: نهادهای مبتنی بر منشور ملل متحد
۳۶	۱. مجمع عمومی و کمیته‌ی سوم سازمان ملل متحد
۳۷	۲. شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل (ECOSOC)
۳۹	۱-۲ کمیسیون حقوق بشر
۳۹	۲-۲ کمیسیون مقام زن
۴۰	۳. کمیساریای عالی حقوق بشر
۴۳	۴. دیگر نهادهای ملل متحد
۴۴	۵. نهادهای ناشی از معاهدات
۴۴	۱-۵ کمیته‌ی حقوق بشر
۴۶	۲-۵ کمیته‌ی حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی
۴۷	۳-۵ کمیته‌ی رفع تبعیض نژادی
۴۸	۴-۵ کمیته‌ی رفع تبعیض علیه زنان
۴۹	۵-۵ کمیته‌ی منع شکنجه
۵۰	۶-۵ کمیته‌ی حقوق کودک
۵۱	بخش سوم: از کمیسیون حقوق بشر تا شورای حقوق بشر
۵۱	بهره‌ی دهم: کمیسیون حقوق بشر
۵۱	۱. تأسیس کمیسیون
۵۲	۲. فعالیت‌های آغازین کمیسیون
۵۴	۳. مأموریت‌ها و هنجارسازی‌های کمیسیون حقوق بشر
۵۵	۴. نقش حمایتی و نظارتی کمیسیون
۵۹	۵. مشکلات ساختاری کمیسیون حقوق بشر و تأسیس نهاد جدید
۶۰	بهره‌ی یازدهم: شورای حقوق بشر
۶۰	۱. تأسیس، مأموریت و ترکیب شورای حقوق بشر
۶۳	۲. ساختار نهادی و اجرایی شورای حقوق بشر
۶۳	۱-۲. مکانیسم بررسی دوره‌ای وجهانی حقوق بشر (UPR)
۶۶	۲-۲. رویه‌های ویژه در شورای حقوق بشر
۶۸	۲-۳. کمیته‌ی مشورتی شورای حقوق بشر
۷۱	فصل سوم: مقایسه‌ی گزارش‌ها و قطعنامه‌های کمیسیون و شورای

بخش اول: مباحث حقوق بشری ایران و اسرائیل (کلیات).....	۷۱
بهره‌ی نخست: چالش‌های اصلی حقوق بشری ایران و اسرائیل.....	۷۱
۱.۱ ایران.....	۷۱
حقوق زنان.....	۷۳
- قوانین جزایی و کیفری.....	۷۴
- حقوق سیاسی.....	۷۴
استدلال حقوقی ایران.....	۷۵
۱.۲ اسرائیل.....	۱۶۳
مصادیقی از نقض حقوق بشر توسط اسرائیل.....	۸۰
- اعمال جنایی.....	۸۱
نقض موارد مهم حقوق بشری.....	۸۴
- نقض حق تعیین سرنوشت.....	۸۴
- نقض حق حیات.....	۸۶
- نقض حق آزادی و امنیت شخصی.....	۸۶
- نقض حق اشتغال، بهداشت و رفاه.....	۸۸
- نقض ماده‌ی ۱۳ حق آزادی مسافرت و اقامت در کشور خود و ترک و بازگشت به آن.....	۸۹
- نقض قواعد حقوق بشردوستانه.....	۹۱
- سیاست شهرک‌سازی.....	۹۸
توجیهات اسرائیل.....	۱۰۴
بهره‌ی دوم: آمار کلی مسائل حقوق بشری در اسناد نهادهای حقوق بشری. ایران و اسرائیل.....	۱۰۵
۱.۱ ایران.....	۱۰۵
- کنوانسیون‌های حقوق بشری مصوب ایران.....	۱۰۸
۱.۲ اسرائیل.....	۱۱۰
- کنوانسیون‌های حقوق بشری مصوب اسرائیل.....	۱۱۱
بخش دوم: مقایسه‌ی گزارش‌ها و قطعنامه‌های کمیسیون حقوق بشر درخصوص.....	۱۱۳
بهره‌ی سوم: مقایسه‌ی گزارش‌های گزارشگران ویژه‌ی کمیسیون درخصوص.....	۱۱۳
۱.۱ ایران.....	۱۱۳
معرفی اجمالی گزارشگران ویژه‌ی کمیسیون حقوق بشر برای ایران.....	۱۱۳
- مفاد گزارش‌ها.....	۱۱۵
۱.۲ اسرائیل.....	۱۲۰
- معرفی اجمالی گزارشگران ویژه‌ی کمیسیون حقوق بشر "در سرزمین‌های اشغالی از ۱۹۶۷".....	۱۲۰
- مفاد گزارش‌ها.....	۱۲۲
بهره‌ی چهارم: مقایسه‌ی قطعنامه‌های کمیسیون درخصوص جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل.....	۱۲۸

۱۲۹	۱. ایران
۱۳۶	۲. اسرائیل
۱۵۲	بخش سوم: مقایسه‌ی گزارش‌ها و قطعنامه‌های شورای حقوق بشر در خصوص ...
۱۵۲	بهره‌ی پنجم: مقایسه‌ی گزارش‌های شورای حقوق بشر در خصوص جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل
۱۵۲	۱. ایران
۱۵۲	- معرفی اجمالی گزارشگران ویژه‌ی شورای حقوق بشر در ایران
۱۵۳	- مفاد گزارش‌ها
۱۶۵	۲. اسرائیل
۱۶۵	- معرفی اجمالی گزارشگران ویژه‌ی شورای حقوق بشر در "سرزمین‌های اشغالی از ۱۹۶۷"
۱۶۷	مفاد گزارش‌ها
۱۹۳	بهره‌ی ششم: مقایسه‌ی قطعنامه‌های شورای حقوق بشر در خصوص ...
۱۹۴	۱. ایران
۱۹۵	۲. اسرائیل
۲۰۹	بهره‌ی هفتم: مقایسه‌ی بررسی دوره‌ای و جهانی شورای حقوق بشر در خصوص ...
۲۰۹	۱. ایران
۲۱۱	۲. اسرائیل
۲۱۴	نتیجه‌گیری
۲۲۱	فهرست منابع
۲۳۷	ضمائم

به نام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه بر نگذرد

مقدمه

موضوع حقوق بشر و توجه به کرامت و حیثیت ذاتی یکایک انسان‌ها یکی از مهم‌ترین موضوعات مورد توجه حقوق بین‌الملل در جهان امروز است (خرازی، ۱۳۸۶: ۷). سابقه‌ی این موضوع به قرن‌ها قبل و به عبارات دقیق‌تر به عهد باستان و حتی زمان امپراتوری هخامنشی برمی‌گردد. براساس اسناد به دست آمده، کوروش کبیر نخستین کسی بود که در سنگ نوشته‌ای؛ به طرح برخی از موضوعات حقوق بشری پرداخته است (تقی‌زاده انصاری، ۱۳۸۷). اعتقاد به وجود یک رشته حقوق طبیعی و اولیه برای تمامی انسان‌ها صرف‌نظر از نژاد، زبان، رنگ، جنسیت و... امروزه حدود مرزهای ملی را درنور دیده، به‌صورت قواعد فراگیر جهانی جلوه‌گر شده و در دست تدوین و ضابطه‌سازی شدن درآمده‌اند و می‌توان گفت معنا و مفهوم جهانی شدن همان‌طور که در عرصه‌ی اقتصاد تجلی یافته در عرصه‌ی حقوق بشر نیز در حال شکل گرفتن است (خرازی، ۱۳۸۶: ۷).

به عبارت دیگر، معنا و مفهوم اساسی و اولیه‌ی جهانی شدن این است که استانداردهای ملی حقوق بشری زدوده شده و به موضوع بین‌المللی و جهانی تبدیل شود (فورد سایت، ۱۳۸۱). به‌همین ترتیب در ساختار و عملکرد سازمان ملل متحد در دهه‌های اخیر، فعالیت‌های مربوط به حقوق بشر حجم عظیمی از تشکیلات و عملیات سازمان را به خود اختصاص داده است. اصولاً سازمان ملل متحد در سال ۱۹۴۵م برای اهدافی تأسیس گردید

که مهم‌ترین آن ایجاد یک سیستم نوین امنیت جمعی برای تضمین عدم تکرار جنگ‌های جهانی و نجات نسل‌های آینده از بلای جنگ بود (خرازی، ۱۳۸۶: ۷-۸). کمیسیون حقوق بشر که یکی از ارکان فرعی شورای اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد راجع به حقوق بشر بوده است، توسط این شورا و در راستای اجرای مفاد ماده‌ی ۶۸ منشور ملل متحد در سال ۱۹۴۶م به وجود آمد، اما بعد از تحولات ساختاری سازمان ملل متحد در آغاز هزاره‌ی سوم میلادی، شورای حقوق بشر به‌عنوان یک رکن فرعی مجمع عمومی در سال ۲۰۰۶ جایگزین کمیسیون حقوق بشر گردید (میرعباسی، ۱۳۸۸: ۴۰-۷). درواقع تشکیل شورای حقوق بشر و جایگزینی آن با کمیسیون حقوق بشر سابق، درحقیقت نماد ارتقای جایگاه مقوله‌ی حقوق بشر در نظام بین‌المللی به‌طور عام و در سازمان ملل متحد به‌طور خاص بوده است (خرازی، ۱۳۸۶: ۵۹).

پس از پیروزی انقلاب اسلامی ایران در سال ۱۹۷۹م موضوع حقوق بشر به یکی از چالش‌های مهم بین‌المللی برای جمهوری اسلامی ایران تبدیل شد و در روابط غرب و ایران به‌عنوان مسأله‌ای سیاسی و عنصری چالش‌برانگیز بوده است. از سوی دیگر اسرائیل از زمان اشغال خود پس از پایان جنگ جهانی دوم تا کنون موارد نقض حقوق بشری و حقوق بشردوستانه‌ی بسیاری را در قبال مردم فلسطین مرتکب شده است. در این میان گزارش‌ها و قطعنامه‌های گوناگونی از سوی کمیسیون حقوق بشر و همچنین پس از آن از سوی شورای حقوق بشر در مجامع بین‌المللی علیه جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل مطرح و تصویب شده است.

علت نخست انتخاب دو کشور جمهوری اسلامی ایران و رژیم اشغالگر قدس (اسرائیل) از باب ارزیابی نوع واکنش نهادهای حقوق بشری سازمان ملل درخصوص مسائل حقوق بشر در کشورهای مطرح مرتبط با حقوق مزبور در نظام جهانی است. متأسفانه مسائل حقوق بشر در ایران در ویتترین رسانه‌های غربی به‌عنوان کشور ناقض مهم حقوق بشر معرفی و برجسته‌نمایی می‌شود. در اینجا در صدد هستیم ببینیم فقط مسأله‌ی نقض حقوق

بشر در جمهوری اسلامی ایران از سوی نهادهای حقوق بشری مطرح شده است و یا کشورهای دیگری هستند که پرونده‌ی حجیم‌تری در نقض حقوق بشر دارند ولی در ویت‌ترین رسانه‌های غربی یا اساساً مطرح نمی‌شوند و یا به‌رغم وقوع موارد فاحش نقض حقوق بشر، پرونده و گزارش‌های تخلفات آنها به‌سرعت به بوته‌ی فراموشی سپرده می‌شود.

از سوی دیگر، واقفیم که ایران پس از انقلاب ۱۳۵۷م به‌واسطه‌ی عدم نفوذ در بدنه‌ی سیاست‌گذاری سازمان‌های بین‌المللی و عدم برخورداری از حمایت کشورهای غربی و تأثیرگذار در نهادهای حقوق بشری سازمان ملل، نقش زیادی در روند تصمیمات و سیاست‌گذاری‌های این سازمان‌ها نداشته است. لیکن اسرائیل با برخورداری از لابی‌های قوی در دنیای غرب از توان تأثیرگذاری مؤثری در سیاست‌ها و مواضع سازمان‌های بین‌المللی برخوردار است.

در همین رابطه، در مواردی مقامات ایران و برخی کشورها ادعا دارند که مواضع کمیسیون و شورای حقوق بشر علیه ایران ماهیت سیاسی و یک‌جانبه دارد. در این نوشتار این پرسش مطرح می‌شود که آیا نهادهای حقوق بشری سازمان ملل به موازات بررسی مسائل ایران، دقت‌نظر کافی در قبال موارد نقض حقوق بشر در کشورهای دیگر هم دارند و در قبال این موارد حساسیت لازم را به خرج می‌دهند؟ در این مجال، وزنه‌ی پرونده‌ی ایران و یا پرونده‌ی اسرائیل سنگین‌تر است؟ اگر میزان محکومیت اسرائیل به‌مراتب بیشتر از ایران باشد پس می‌توان اذعان داشت که کمیسیون و شورای حقوق بشر سازمان ملل رویکردی سیاسی و یک‌جانبه نسبت به ایران اتخاذ نکرده است.

بر این اساس، کتاب حاضر به دنبال مقایسه‌ی گزارش‌ها و قطعنامه‌های کمیسیون حقوق بشر و شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد در خصوص جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل بین سال‌های ۲۰۱۷-۱۹۹۳ می‌باشد و همچنین به بررسی این پرسش می‌پردازد که آیا کمیسیون و به دنبال آن شورای حقوق بشر در قبال موارد نقض حقوق بشر در اسرائیل،

همانند پرونده‌ی ایران عمل کرده است یا خیر؟ به عبارت دیگر آیا تفاوت معناداری در مواضع کمیسیون و شورای حقوق بشر در قبال جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل بین سال‌های ۱۹۹۳ تا ۲۰۱۷ وجود داشته است؟

بررسی این مواضع حاکی از نگاه و رویکرد تبعیض‌آمیز جامعه‌ی بین‌المللی به‌ویژه غرب درخصوص مسائل حقوق بشری در جامعه‌ی جهانی است. بنا به گزارش‌های کمیسیون و شورای حقوق بشر سازمان ملل، موارد نقض حقوق بشر و حقوق بشردوستانه از زوایای مختلف توسط اسرائیل به‌مراتب شدت بالاتری در مقایسه با ایران داشته است، ولی متأسفانه همواره وضعیت حقوق بشر ایران در ویرترین رسانه‌های جهانی به‌عنوان ناقض حقوق بشر برجسته‌نمایی شده است.

البته نباید از یاد ببریم که موارد مطرح شده درخصوص مسائل حقوق بشر در ایران، عناوینی هستند که در بسیاری از کشورهای جامعه‌ی جهانی قابلیت طرح دارند؛ یعنی همین موارد در پرونده‌ی ایالات متحده‌ی آمریکا، عربستان سعودی، بولیوی، ونزوئلا، جمهوری خلق چین، ویتنام، فیلیپین و بسیاری کشورهای دیگر ثبت شده است و اغلب دولت‌مردان این کشورها مسائل حقوق بشری مطرح شده علیه خود را موضوعی داخلی تلقی می‌کنند و اعلام می‌دارند. مسائل حقوق بشر در ایران ازجمله مصادیق اجرایی سیاست‌های داخلی است درحالی‌که موارد نقض حقوق بشر در اسرائیل نه‌تنها علیه اتباع اسرائیل نیست؛ بلکه علیه ملت فلسطین می‌باشد؛ یعنی نوع حادی از تبعیض نژادی و مذهبی را در تاروپود خود دارد. شدت موارد نقض حقوق بشر در اسرائیل نیز از هر زاویه درجه‌ی بسیار بالاتری نسبت به موارد اتهامی علیه ایران و یا سایر کشورها دارد.

مرور اجمالی بر ادبیات پیشین:

در مورد موضوع حقوق بشر، کتاب‌ها و مقالات متعددی به زبان فارسی و انگلیسی نگاشته شده است. کتب و مقالات نوشته‌شده به زبان فارسی را می‌توان به دو بخش تقسیم کرد:

بخش اول کتاب‌هائی هستند که به صورت کلی به موضوعات مختلف و از زوایای متفاوت، به موضوع حقوق بشر پرداخته و هرکدام وجوه خاصی در این زمینه را مورد توجه قرار داده‌اند. کتاب "نظام جهانی ارزیابی و حمایت از حقوق بشر" که توسط دکتر سیدباقر میرعباسی و رزی میرعباسی از سوی انتشارات جنگل در سال ۱۳۸۸ نشر یافته است، به دنبال ارزیابی نهادهای حقوق بشری و چگونگی حمایت این نهادها از حقوق بشر در نظام جهانی می‌باشد.

کتاب حقوق بشر و آزادی‌های اساسی، تألیف استاد گرانقدر دکتر سیدمحمد هاشمی ۱۳۹۱ ه.ش، نشر میزان، نیز در تبیین مفاهیم حقوق بشری اثری بسیار ارزشمند و غنی است (هاشمی، ۱۳۹۱).

جهانبخش ابراهیمی نیز در ۱۳۸۲ ه.ش کتابی با عنوان "سیری در حقوق بشر" توسط انتشارات زوار به چاپ رساند که به کلیاتی در بحث حقوق بشر پرداخت (ابراهیمی، ۱۳۸۳).

سیدعلی میرموسوی و همکار وی، در سال ۱۳۸۸ به سراج مانی حقوق بشر از دیدگاه اسلام و دیگر مکاتب رفته است. اثر وی به چاپ چهارم توسط سازمان انتشارات پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی رسیده است (میرموسوی، ۱۳۸۸).

استاد ارجمند دکتر رضا سیمبر که از اندیشمندان گرانقدر فضای علمی امروز است کتاب "حقوق بشر در نظام بین‌الملل" را در ۱۳۸۳ توسط انتشارات دانشگاه گیلان به چاپ رسانده است (سیمبر، ۱۳۸۳).

سلیمان جعفرزاده در ۱۳۸۶ ه.ش با کتاب خود با عنوان "مبانی حقوق بشر در تاریخ و امروز" انتشارات زائر، آستانه‌ی مقدسه‌ی قم، به کلیات مباحث حقوق بشر پرداخته است (جعفرزاده، ۱۳۸۶). ناصر قربان‌نیا نیز در ۱۳۸۷، به موضوع "حقوق بشردوستانه" پرداخته است (قربان‌نیا، ۱۳۸۷).

لذا در بحث معرفی مباحث کلی حقوق بشر، منابع غنی توسط محققان گرامی به رشته تحریر درآمده است.

اما بخش دوم کتاب‌هائی هستند که به اسناد و کنوانسیون‌های حقوق بشری به صورت خاص می‌پردازند که ازجمله‌ی آنها می‌توان به "گزیده‌ای از مهم‌ترین اسناد بین‌المللی حقوق بشر" تهیه و تنظیم مرکز مطالعات حقوق بشر؛ [به سفارش سازمان ملل متحد برنامه‌ی عمران ملل متحد اشاره کرد که در سال ۱۳۸۱ ه.ش به چاپ رسیده است. همچنین در اثر دیگری با عنوان "فلسطین و حقوق بشر: مروری بر اسناد مجامع بین‌المللی" اثر محمدحسن ضیائی‌فر؛ [ویراستار کمیسیون حقوق بشر اسلامی] در سال ۱۳۸۳ ه.ش به نحو موجز، کلیات نقض حقوق انسانی فلسطینی‌ها مورد بحث قرار گرفته است.

کتاب "راهبرد جمهوری اسلامی ایران در زمینه‌ی حقوق بشر در سازمان ملل متحد" تألیف جمشید شریفیان، که توسط انتشارات وزارت امور خارجه در سال ۱۳۸۰ ه.ش انتشار یافته است، به‌طورکلی در پی ارائه‌ی راهبردهای تجویزی حقوقی با ابعاد نظری و عملی در زمینه‌ی حقوق بشر براساس منافع ملی ایران می‌باشد.

در این مجموعه نباید کتاب ارزشمند فردین خرازی با عنوان "شورای حقوق بشر و راهبردهایی درخصوص نحوه‌ی تعامل جمهوری اسلامی ایران" را فراموش کنیم که به بحث در زمینه‌ی راهبردهای کلی جمهوری اسلامی ایران می‌پردازد (خرازی، ۱۳۸۶).

موضوعی که اثر فعلی درصدد تبیین و تحلیل آن می‌باشد؛ نحوه‌ی تعامل نهادهای حقوق بشری سازمان ملل متحد، در قبال سیاست‌های ایران و اسرائیل است. این موضوع به موارد نادر، به‌ویژه درخصوص اسرائیل در مقالات فارسی پرداخته که مهم‌ترین نمونه‌ی آن؛ اثر مؤلف خود این کتاب در فصلنامه‌ی مطالعات راهبردی است. مؤلف و همکارش در ۱۳۹۵ ه.ش مقاله‌ای با عنوان "عملکرد شورای حقوق بشر سازمان ملل نسبت به اسرائیل" در فصلنامه‌ی مطالعات راهبردی به چاپ رسانده که در آن بخشی از اسناد شورای حقوق بشر بررسی شده است (بزرگمهری، ۱۳۹۵).

از آنچه این کتاب را از سایر آثار متمایز می‌سازد؛ نخست می‌توان به نگاه و رویکرد اسنادی آن اشاره کرد، اثر حاضر از این ویژگی برخوردار است که سراغ اسناد درجه‌ی اول، اسناد معتبر بین‌المللی کمیسیون و شورای حقوق بشر و سایر نهادهای حقوق بشری سازمان ملل رفته است و مستند بودن گزارش‌ها نیز نقطه‌ی قوت کار تلقی می‌شود. استخراج حجم وسیعی از اسناد کمیسیون و شورای حقوق بشر، تفکیک و تقسیم‌بندی آنها، مطالعه و استخراج مفاد گزارش‌ها که همه به زبان انگلیسی بوده‌اند، نوآوری این اثر را به نمایش می‌گذارد.

از سوی دیگر تاکنون اثری به زبان فارسی و حتی انگلیسی این مطالعه‌ی تطبیقی را به انجام نرسانده است و کار حاضر نخستین اثر در این موضوع تلقی می‌گردد.

روش جمع‌آوری داده‌ها برای این اثر، گردآوری اطلاعات و داده‌ها از منابع مختلف که شامل: کتب مرتبط، پایگاه داده‌ها، اسناد، بانک‌های اطلاعاتی؛ به‌ویژه سایت سازمان ملل، شورای حقوق بشر و مقالات می‌باشد. بخش اعظم اسناد مرتبط از سایت شورای حقوق بشر سازمان ملل استخراج شده است. این پژوهش سعی می‌کند که به‌صورت توصیفی-تحلیلی به مقایسه‌ی گزارش‌ها و قطعنامه‌های کمیسیون و شورای حقوق بشر سازمان ملل متحد درخصوص جمهوری اسلامی ایران و اسرائیل بین سال‌های (۱۹۹۳-۲۰۱۷) بپردازد.